

A lelki nagykorúság jele

(Gal 4:1-10)

Suhai György

2019.04.12.

Amíg egy hívő kiskorú, semmiben sem különbözik egy szolgától, pedig a valóságban már ura mindennek (4:1)! A kiskorú hívő ugyanolyan természeti szinten éli az életét, mint a világ fiai, a világ elemi működésének, lelki és természeti törvényeinek veti alá magát (4:2-3), mintha tényleg ez az anyagi világ volna a végső valóság. Amikor azonban elnyeri a Szentlelket (az újjászületéskor), öntudatra ébred és megérti, hogy ő többé nem e világ fia, nem e világból való, hanem egy természet- és e természeti világ feletti Atya fia (4:5-6)! És innen kezdődik az igazi hívő élet és a valódi hitharc. Ekkortól kezdi igazán megtapasztalni a hívő, hogy az az Atya, aki a Szentlelket adta és adja folyamatosan az ő szeretett, királyi gyermekeinek, hatalmas csodákat tesz az életében (3:5), mint pl. gyógyulások, ördögűzések, próféciák, kijelentések.

Mit jelent nem szolgaként, hanem Isten fiaként élni? Úgy élni, mint aki már most valósággal az eljövendő új ég és föld trónörököse (4:7), aki Krisztussal együtt már most a mennyei trónon ül és Krisztussal együtt uralkodik (Ef 2:6; Rm 5:17) és akinek az életében ennek az új világnak az erői működnek már most (Zsidó 6:5)!

A világ elemi törvényszerűségei (gör. *szoicheia*) erőtlenek és gyarlók (4:9). Ilyenné válik az a hívő is, aki ezek szerint éli az életét és nem a Szentlélek ereje által! Ez a különbség a vallásosság és az igazi hit között. A vallásos ember a testi, természeti szintén élő névleges hívő. De Isten minket, az ő királyi gyermekeit egy természetfeletti életre hívott el a bennünk lakó Szentlélek által! A hit lényege, hogy mindazt el tudjuk hinni Istenről, magunkról és a szellemvilágról (a valóság láthatatlan dimenziójáról), amit a Biblia mond. A testi hívő csak a hihető dolgokat próbálja elhinni a Bibliából. Számára továbbra is a világ elemi törvényszerűségei (az anyagi világ működése és korlátai) a viszonyítási pont. A lelki, érett hívő a hihetetlen dolgokhoz (a természetfeletti, láthatatlan világhoz) igazítja az életét és gondolkodását. Nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra néz (2 Kor 4:18). A testi hívő csak azt tudja hinni, amit lát. A lelki hívő azt látja, amit hisz (Isten írott Kijelentése alapján). A testi hívő kizárólag a tanításra, beszédre helyezi a hangsúlyt, a hit számára egy intellektuális dolog, egy kognitív gyakorlat csupán, egyfajta pozitív gondolkodás. Az igazi hívő viszont megtapasztalja, hogy nem csak beszédben áll az Isten országa (bármennyire is fontos a beszéd, a tanítás), hanem Léleknek és erőknak/csodáknak megmutatkozásában (1 kor 2:4; 4:20; Gal 3:5). Az igaz hívő a Szentlélek által nem csak az Isten jó beszédét ízleli meg, hanem az eljövendő világ erőit is (Zsidó 6:5)! Nem szabad meglepődnünk azon, hogy a Szentlélek által hangzó tanítást ma is jelek és csodák kísérik, melyek felül emelnek bennünket a természeti, azaz a világ elemi törvényszerűségei által meghatározott anyagi világon. Az igazi, azaz nagykorú hívőt arról lehet felismerni, hogy Jézushoz hasonlóan ő is úgy tanít, mint akinek hatalma van és nem úgy, mint az írástudók (Mk 1:22), azaz a testi vallás képviselői és az ő tanítását, életét is természetfeletti jelek és csodák kísérik (gyógyítások, szabadulások), melyek a természetfeletti Istennel való élő kapcsolatból fakadnak.

Az anyagi világ törvényszerűségeinek fontos része a vallásos gondolkodásmód (4:10), az a belső, ősi késztetés, hogy vallásos rendszereket építsünk föl, melyek keretein belül a mi vallásos teljesítményünkkel próbáljuk elnyerni a „Gondviselés” jó tetszését. A testi, azaz lelkileg kiskorú, éretlen ember menthetetlenül vallásos. Az anyagi világot és e világ elemeit (a természeti törvényeket, erőket) isteníti és azoknak szolgál. Az érett hívőnek személyes, élő kapcsolata van e világ Teremtőjével, aki az ő mennyei Édesapja.

A vakon született meggyógyítása (Jn 9) nagyon jól bemutatja azt, hogy mire számíthatnak azok a nagykorú hívők, akiknek megnyílik a (lelki) szemük Isten természetfeletti valóságára. Bizony könnyen lehet, hogy ki fogják őket penderíteni a gyülekezetből. Ha ugyanis felnyílik a szemünk Isten, az Ő Szentlelke által közvetített valóságára, egy olyan erőterbe kerülünk, amivel az intézményes (a világ elemi törvényszerűségei alá rekesztett) vallás nem tud mit kezdeni, nem tud befogadni s ezért csípőből elutasítja, megveti, egyenesen veszélyesnek titulálja. Hiszen azonnal felismeri benne annak a veszélyét, hogy ez bizony könnyen szétfeszítheti a vallásos rendszer kereteit, és megsemmisítheti mindazt, ami csupán emberi, testi, természeti. És ha ez megtörténik, akkor oda a hatalmuk és a tekintélyük. *„Amiképpen akkor a testtől született üldözte azt, aki a Lélektől született, úgy van ez most is”* (4:29). *„Mert a test a Lélek ellen tusakodik és a Lélek a test ellen. Ezek egymással ellenkeznek, hogy ne azt cselekedjétek, amit akartok”* (5:17). Az intézményes, hivatalos (testi) egyház és vallás mindig is üldözte az igazán felébredt, valódi lelki látással bíró, azaz nagykorú híveket, ld. Luther Márton. Ma sincs ez másként.

Jn 16:1-3 Ezeket beszéltem nektek, hogy meg ne botránkozzatok. ² A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt eljön az idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. ³ És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem.

Jn 16:33 E világon [amelyet a világ elemi törvényszerűségei határoznak meg] nyomorúságtok lesz [mert ti nem vagytok többé e világ elemi törvényszerűségei alá vetve]; de bízzatok, én legyőztem a világot.

De pont ezáltal az üldöztetés, kirekesztés, nyomorúság által fognak egymásra találni és élő gyülekezetté szerveződni ezek a felébredt, lelki látást nyert emberek, ami ugyancsak a Szentlélek munkája lesz.

Félreértés ne essék, természetesen sokkal több jele van a hitbeli érettségnek (a legfontosabb a szeretet), én, a teljesség igénye nélkül, csupán néhány merész és kevésbé ismert gondolatot szerettem volna megosztani, a Galata levél alapján, a hitbeli érettséggel kapcsolatban.